

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 15.2.2008 — Copad SA v. 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincent Gladel Société industrielle de lingerie (SIL) selvittäjänä ja 3. Société industrielle de lingerie (SIL)

(Asia C-59/08)

(2008/C 92/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Copad SA

Vastaajat: 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincent Gladel Société industrielle de lingerie (SIL) selvittäjänä ja 3. Société industrielle de lingerie (SIL)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että tavaramerkin haltija voi vedota tämän tavaramerkin antamiin oikeuksiin sellaista käyttöluvanhaltijaa vastaan, joka rikkoo käyttölupasopimuksen ehtoa, jolla kielletään tavaramerkin arvokkuuteen liittyvistä syistä myynti halpamyyjille?
- 2) Onko tämän direktiivin 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se, että käyttöoikeuden haltija saattaa tavaramerkillä varustetut tavarat markkinoille Euroopan talousalueella käyttöoikeussopimuksen sellaisen ehdon vastaisesti, jolla kielletään tavaramerkin arvokkuuteen liittyvistä syistä myynti halpamyyjille, tapahtuu ilman tavaramerkin haltijan suostumusta?
- 3) Mikäli vastaus on kielteinen, voiko tavaramerkin haltija vedota tällaiseen ehtoon kieltääkseen tavaroiden uuden liikkeen laskemisen saman säädöksen 7 artiklan 2 kohdan perusteella?

⁽¹⁾ EYVL 1989, L 40, s. 1.

Kanne 18.2.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-61/08)

(2008/C 92/38)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Savvos ja H. Støvlbæk)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen 43 ja 45 artiklan eikä vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annetun direktiivin 89/48/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut notaareja koskevan säännösten (laki 2830/2000) 19 §:n 1 momentin ja pitänyt sen voimassa.
- Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Kreikan viranomaiset esittävät, että notaarin toiminta ei kuulu EY 43 artiklan soveltamisalaan, koska kyseinen toiminta kuuluu EY 45 artiklan soveltamisalaan. Kreikan viranomaiset vetoavat notaarin ominaisuuteen julkisena toimijana, ja siihen, että kyseisen ominaisuuden johdosta notaarin asiakirjoilla on korostunut todistus- ja täytäntöönpanoarvo, mikä vastaa tuomioistuimen tekemän ratkaisun todistus- ja täytäntöönpanoarvoa, valtion leiman käytön johdosta, notaarin ominaisuuteen oikeuslaitoksen eräänä toimijana, notaarin rooliin oikeudellisena neuvonantajana ja joukkoon muita tehtäviä. Kreikan viranomaiset vetoavat myös alueperiaatteeseen, joka estää kreikkalaista notaaria sijoittautumasta jollekin muulle alueelle.
2. Komissio katsoo, että EY 43 artikla muodostaa yhden yhteisön perusmääräyksistä ja että se on suoraan sovellettavissa jäsenvaltioissa siirtymäkauden päättymisen jälkeen. Sillä pyritään varmistamaan kansallisen kohtelun etu kaikille jäsenvaltioiden kansalaisille, jotka sijoittavat vaikka vain toissijaisen asuinpaikan johonkin jäsenvaltioon harjoittaakseen vapaata ammattia, ja kielletään kaikki kansallisesta lainsäädännöstä seuraava kansalaisuuteen perustuva syrjintä.
3. Sijoittautumisvapaudesta oleva poikkeus, josta määrätään EY 45 artiklan ensimmäisessä kohdassa, on rajattava koskemaan toimintaa, joka yksinään sisältää "välitöntä ja nimenomaista osallista julkisen vallan käyttämiseen". Komission mukaan mikään niistä ominaisuuksista tai toiminnista, joihin Kreikan viranomaiset ovat vedonneet, ei merkitse Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettua välitöntä ja nimenomaista osallistumista julkisen vallan käyttöön, joten kansalaisuutta koskevaa edellytystä ei voida pitää oikeutettuna.